Poslovni broj: Pp-2792/2024

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Prekršajni odjel
Šibenik, S. Radića 81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku OIB: 29399232217, po sutkinji Ani-Mariji Paić Baković uz sudjelovanje zapisničarke Valentine Ćaleta-Car, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenog Tomislava Marinova zbog prekršaja iz čl. 127. st. 3. Zakona o državnom inspektoratu (Narodne novine broj 115/18, 117/21, 67/23 i 155/23, dalje Zakon o državnom inspektoratu), u povodu optužnog prijedloga Državnog inspektorata, Područnog ureda Split, Služba za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije, KLASA:UP/I-325-01/24-01/87, URBROJ:443-02-03-13-24-9 od 9. kolovoza 2024., nakon održane glavne rasprave u nazočnosti okrivljenika, a u ne nazočnosti predstavnika ovlaštenog tužitelja, dana 19. kolovoza 2026., na ročištu objave istog dana,

p r e s u d i o j e

Okrivljeni TOMISLAV MARINOV OIB: 52817227247, sin pok. Paška i majke Marije djev. Ercegović, rođen 11.12.1954. u Vezac, s prebivalištem u Put prvog šibenskog odreda 25, Šibenik, državljanin RH, obrtnik, sa završenom prometnom školom SSS, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, s mjesečnim primanjima od oko 1.500,00 eura, srednjeg imovnog stanja, ranije prekršajno neosuđivan

k r i v j e

što se dana 4.srpnja 2024. u samoposlužnoj autopraonici "Bruno", Velimira Škorpika 29 putem obrta Bruno čiji je suvlasnik obavljao djelatnost održavanja i popravka motornih vozila, odnosno pranja i čišćenja, pri čemu je ispuštao industrijske otpadne vode u sustav javne odvodnje Grada Šibenika bez vodopravne dozvole protivno rješenju vodopravnog inspektora KLASA:UP/I-325-01/24-01/87, URBROJ:443-02-03-12-24-1 od 9. svibnja 2024. kojim je navedena radnja zabranjena, a koje je postalo izvršno 15. svibnja 2024.

dakle, nije izvršio izvršno rješenje inspektora KLASA:UP/I-325-01/24-01/87, URBROJ:443-02-03-12-24-1 od 9. svibnja 2024.

čime je počinio prekršaj iz članka 71. Zakona o državnom inspektoratu , kažnjiv po čl. 127. st. 3. istog Zakona.

pa mu se na temelju navedene odredbe, uz primjenu odredbi čl. 37. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj: 107/2007., 39/2013., 157/2013., 110/2015., 70/2017., 118/2018. i 114/2022., u daljnjem tekstu: Prekršajni zakon),

i z r i č e

novčana kazna u iznosu od 2.500,00 eura (dvije tisuće i pet stotina eura)

III. Na temelju čl. 33. st. 11. Prekršajnog zakona, okrivljenik je dužan platiti novčanu kaznu u roku od 90 (devedeset) dana po pravomoćnosti ove presude, u korist računa prihoda državnog proračuna broj: 1001005-1863000160.

III.1. Ako okrivljenik prema odredbi članka 183. st. 2. Prekršajnog zakona, u roku koji mu je određen za plaćanje novčane kazne, uplate dvije trećine izrečene novčane kazne smatrat će se da je novčana kazna u cjelini uplaćena (čl. 152. st. 3. Prekršajnog zakona).

IV. Na temelju čl. 139. st. 3. Prekršajnog zakona okrivljenik s naslova paušala dužan je naknaditi paušalni iznos troškova prekršajnog postupka iz čl. 138. st. 2. t. 3. a) istoga Zakona, u iznosu od 40,00 eura (četrdeset eura), u roku od 90 dana (devedeset dana) po pravomoćnosti ove presude, u korist računa prihoda državnog proračuna broj: 1001005-1863000160.

Obrazloženje

1. Državni inspektorat, Područni ured Split, Služba za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije, pod uvodno naznačenim poslovnim brojem podnijela je dana 9. kolovoza 2024. optužni prijedlog protiv okrivljenika Tomislava Marinova zbog prekršaja iz čl. 127. st. 3. Zakona o državnom inspektoratu.

2. U svojoj obrani okrivljeni je naveo da da je on inače suvlasnik obrta Bruno i u kojem obrtu posluje samoposlužna autopraonica na adresi Velimira Škorpika 29. Ta inspektorica iz Zadra da je došla i obavila inspekcijski nadzor 4.7.2024. i utvrdila da da su oni postupili protivno izvršnom rješenju inspektora KLASA: UP/I-325-01/24-01/87. Kazao je da mu nije jasno postupanje te vodopravne inspektorice jer oni da imaju praonicu i u Splitu i tu da nisu pronađeni nikakvi propusti. Uistinu to da je praonica koja posluje 20 godina u Šibeniku i trenutno se renovira. Nije mi jasno kako jedni propisi vrijedi za Split, a drugi za Šibenik. 2024. godine je došao propis kada tijekom poslovanja nastaju industrijske otpadne vode koje se ispuštanju u sustav odvodnje grada Šibenika da je za po potrebna dozvola. Taj propis da nije postojao kada je on započeo poslovanje i po njemu je trebao biti dan rok da se mi tome prilagodimo, no ta inspektorica je došla i odmah me kaznila, nije me ni upozorila. Izdala je rješenje kojim se obrtu Bruno zabranjuje ispuštanje industrijskih otpadnih voda u sustav odvodnje Grada Šibenika bez vodopravne dozvole. Oni da su kasnije ishodili tu vodopravnu dozvolu i trenutno čeka novu vodopravnu dozvolu.

Napomenuo je i da je u upravnom postupku već platio kaznu. Koliko se sjeća platili su kaznu od 1.600,00 eura.

3. U svojoj završnoj riječi okrivljeni je ponovio navode iz obrane ističući da ostaje pri svojoj obrani i da želi naglasiti da je on nastavio poslovanje nakon izdanog rješenja Državnog inspektorata samo za one korisnike koji su imali kartice, odnosno koji su imali unaprijed dogovoreno pranje u mojoj autopraonici, dok u pogledu drugih nisam vršio poslovanje.

4. U dokaznom postupku ispitana je svjedokinja Ana Lukin i provedeni su dokazi pregledom i čitanjem: zapisnik o inspekcijskom nadzoru KLASA: UP/I-325-01/24-01/87, URBROJ: 443-02-03-13-24-2 od 5.7.2024., dopisa Službe za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije od 5.7.2024., dostavnica/povratnica, rješenja Državnog inspektorata, Područnog ureda Split, Službe za nadzor i zaštitu okoliša i vodopravne inspekcije KLASA: UP/I-325-01/24-01/87, URBROJ: 443-02-03-13-24-2 od 9.5.2024., zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 5.7.2024. te potvrde o ranijoj prekršajnoj kažnjavanosti okrivljenika od dana 19. kolovoza 2026. godine.

5. Člankom 71. Zakona o Državnom inspektoratu propisano je da je izvršenik je obvezan izvršiti izvršno rješenje inspektora, a inspektor će kontrolu izvršenja rješenja obaviti po izvršnosti rješenja u skladu s posebnim propisima, dok je čl. 127. navedenog Zakona propisano da će se novčanom kaznom od 2.650,00 do 10.610,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba obrtnik ako ne izvrši izvršno rješenje inspektora.

6. Svjedok, vodopravna inspektorica Ana Lukin u svom iskazu je navela da je po službenoj dužnosti sam došla u inspekcijski nadzor u autopraonicu koja posluje u Šibeniku, na adresi Velimira Škorpika 29. Inspekcijskim nadzorom sam utvrdila da okrivljeni, odnosno praonica čiji je suvlasnik ispušta industrijske otpadne vode u sustav javne odvodnje grada Šibenika bez vodopravne dozvole, a koju vodopravnu dozvolu je isti dužan imati sukladno čl .165. Zakona o vodama. Budući okrivljeni nije imao vodopravnu dozvolu ona da je nakon obavljenog insp. nadzora donijela upravnu mjeru sukladno čl. 217. st. 2. toč. 12. Zakona o vodama. Kako okrivljeni nije imao uporabnu dozvolu znala je da mu neće biti odmah lako ishoditi vodopravnu dozvolu pa da je sačekala 2 mjeseca i ponovno u srpnju izvršila inspekcijski nadzor. U tom inspekcijskom nadzoru da je izvršila kontrolu postupanja po tom izvršnom rješenju. U tom ponovljenom inspekcijskom nadzoru da je utvrdila neposrednim opažanjem da Tomislav Marinov kao suvlasnik obrta Bruno i dalje posluje, da se ispuštaju industrijske otpadne vode u sustav javne odvodnje. Sve navedeno da je i fotografirala, a isto da je bilo razvidno iz činjenice da smo zatekli automobile na navedenom mjestu te mokre sabirne kanale. Stoga, razvidno je da okrivljeni postupio protivno rješenju vodopravnog inspektora od 9.5.2024., a koje rješenje je postalo izvršno 15.5.2024. Dodala je i da prilikom inspekcijskog nadzora nije bio prisutan okrivljeni Tomislav Marinov, pa da mu je zapisnik dostavljen preporučeno poštom. Taj dopis mu je uručen 11. srpnja 2024. godine. Kazala je da je okrivljeni započeo poslovanje još prije 20 godina, ali do 2019. svi objekti koji posluju da moraju imati vodopravnu dozvolu. Navela je da misli da je taj propis postojao i prije, no da ona kao vodopravni inspektor radi od 2020. godine. Stoga, okrivljeni da je imao dovoljno vremena da ishodi vodopravnu dozvolu. Nakon pokretanja ovog prekršajnog postupka okrivljeni da je ishodio vodopravnu dozvolu. Ona sam 25. srpnja 2024.

obavila ponovno inspekcijski nadzor kojim nadzorom sam utvrdila da su Hrvatske vode izdale vodopravnu dozvolu, odnosno da je nakon pokretanja ovog prekršajnog postupka okrivljeni ishodio vodopravnu dozvolu. Prvu kaznu koja je iznosila možda 300,00 eura okrivljeni da je platio, no ovaj prekršaj zbog kojeg je tu iz čl. 127. st. 3. Zakona o državnom inspektoratu okrivljeni da nije platio jer mu je kazna bila suviše visoka.

7. Uvidom u rješenje Državnog inspektorata, Područnog ureda Split, Službe za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije KLASA:UP/I-325-01/24-01/87, URBROJ:443-02-03-13-24-1 od 9. svibnja 2024. razvidno je da se okrivljenom Tomislavu Marinovu kao suvlasniku obrta "Bruno" zabranjuje ispuštanje industrijskih otpadnih voda iz samoposlužne praonice Bruno na adresi Velimira Škorpika 29, Šibenik (kat. čest. 4627/1 K.O. Šibenik) u sustav javne odvodnje bez vodopravne dozvole.

7.1. Okrivljeni je zaprimio navedeno rješenje i isto je postalo pravomoćno i izvršno 15. svibnja 2024.

8. Iz zapisnika o inspekcijskom nadzoru kontrole postupanja po rješenju vodopravnog inspektora KLASA:UP/I-325-01/24-01/87, URBROJ:443-02-03-13-24-1 od dana 5. srpnja 2024. proizlazi da je dana 4. srpnja 2024. očevidom na lokaciji samoposlužne praonice Bruno na adresi Velimira Škorpika 29 u Šibeniku na kat.čest. 4627/1 K.O. Šibenik utvrđeno da autopraonica radi odnosno da su tijekom očevida zatečena vozila u pranju, a u ostalim odjeljcima vidljivi su tragovi ispuštanja industrijskih voda. Slijedom navedenog da je utvrđeno da je Tomislav Marinov na navedenoj adresi obavljao gospodarsku djelatnost pranja motornih vozila u samoposlužnoj praonici pri čemu su nastajale industrijske otpadne vode koje su se ispuštale u sustav odvodnje Grada Šibenika bez vodopravne dozvole. U zapisniku sa sadržane fotografije sačinjene tijekom očevid na navedenoj adresi.

9. Ocjenjujući sve izvedene dokaze pojedinačno, dovodeći ih u međusobnu svezu, kao i u svezu s obranom okrivljenika, ovaj sud je zaključio da se svim izvedenim materijalnim dokazima u cijelosti može pokloniti vjera, kao i svjedoku, vodopravnom inspektoru Ani Lukin koji je utvrdio navedeni prekršaj iz razloga što se ovi dokazi međusobno podudaraju i upotpunjuju, a imaju i potvrdu u iskazu svjedoka, vodopravne inspektorice Ane Lukin čiji iskaz je sud prihvatio kao istinit Valja napomenuti i da zapisnik o inspekcijskom nadzoru sačinjen temeljem neposrednog opažanja navedenog vodopravnog inspektora, te da iz istog kao i ostalih dokaza koji prileže spisu ne proizlazi da je okrivljeni već platio kaznu u upravnom postupku.

10. Stoga u postupku sud nije našao relevantnog razloga kojim bi otklonio protupravnost radnje izvršenja i time isključio prekršajnu odgovornost.

11. Prilikom odlučivanja o prekršajnoj sankciji i individualizaciji kazne imale su se na umu sve relevantne okolnosti predviđene čl. 36. st. 2. Prekršajnog zakona, pa mu je kao olakotne okolnosti cjenjena dosadašnja prekršajna neosuđivanost (razvidno iz potvrde Odjela za prekršajne evidencije) i primjereno držanje tijekom postupka, dok otegotne okolnosti nisu nađene, pa mu je izrečena novčana kazna kao u izreci u visini ispod zakonom propisanog posebnog minimuma zaprijećene novčane kazne, primjenom čl. 37. Prekršajnog zakona, smatrajući je primjerenom

težini djela i stupnju krivnje okrivljenika, te da se njom može postići svrha prekršajnog kažnjavanja u cilju izražavanja društvenog prijekora zbog počinjenog prekršaja i to u smislu kako specijalne, tako i generalne prevencije.

12. U izreci je okrivljeni upozoren temeljem čl. 183. st. 2. PZ-a za slučaj plaćanja novčane kazne u roku koji joj je određen za plaćanje novčane kazne.

13. Odluka o paušalnom iznosu troškova ovog postupka temelji se na odredbi članka 138. stavka 2. točke 3.c Prekršajnog zakona. Kako je Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka („Narodne novine“ broj:18/13), propisan opći okvir paušalne svote u rasponu od 100,00 do 5.000,00 kuna u protuvrijednosti eura kao službene valute u RH, pa je visina paušalnog iznosa troškova prekršajnog postupka iz članka 138. stavka 2. točke 3.c Prekršajnog zakona određena u iznosu od 40,00 (četrdeset) eura, što je po mišljenju ovog suda primjereno s obzirom na složenost i trajanje postupka, te imovno stanje okrivljenika koji je zaposlen sa mjesečnim primanjima od oko 1.500,00 eura i srednjeg imovnog stanja.

14. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Šibeniku, 19. kolovoza 2026. godine

Sutkinja

Ana-Marija Paić Baković,v.r.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 (osam) dana od dana dostave ovjerenog prijepisa. Žalba se podnosi ovom sudu, u dva istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud RH.

Dostaviti:

1. okrivljeniku
2. tužitelju
3. u spis, ovdje

Dokument je elektronički potpisan:
Ana-Marija Paić Baković
Vrijeme potpisivanja:
15-09-2026
08:44:46

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
2.5.4.97=#0C1156415448522D32393339393233323231 37
OU=Signature
S=Paić Baković
G=Ana-Marija
CN=Ana-Marija Paić Baković

Broj zapisa: **9-3088d-1b8da**

Kontrolni broj: **01630-ca816-1f434**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ana-Marija Paić Baković, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.